

Forfatter: ?

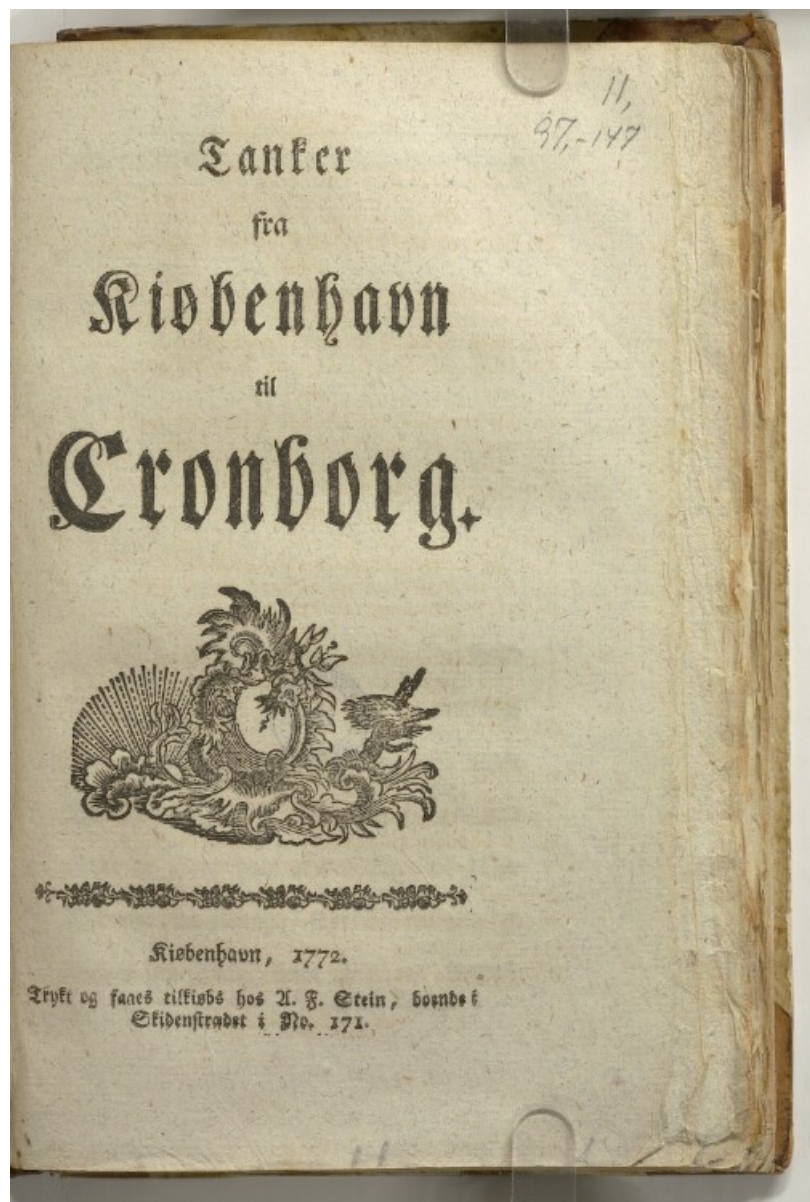
Titel: Tanker fra København til Cronborg.

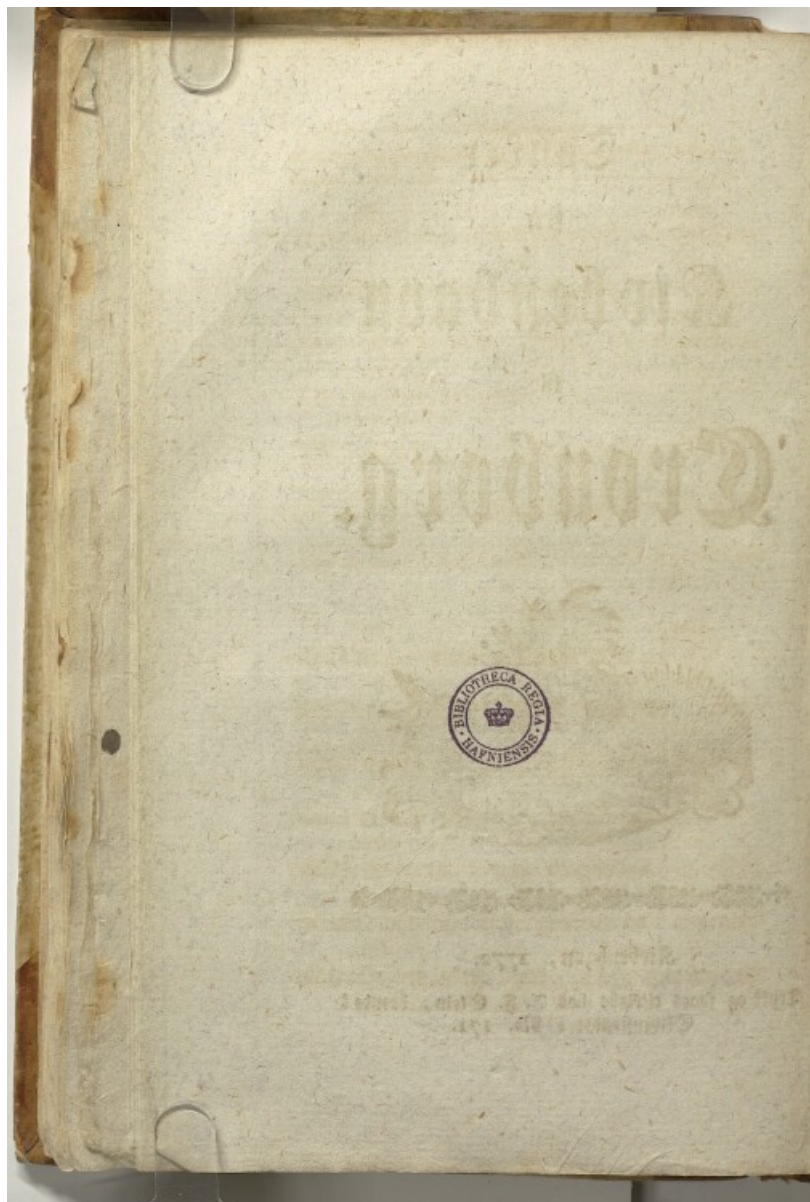
Citation: ?: "Tanker fra København til Cronborg.", i ?: *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5*, A.F. Stein, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_005-shoot-workid2_005_011/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2021)

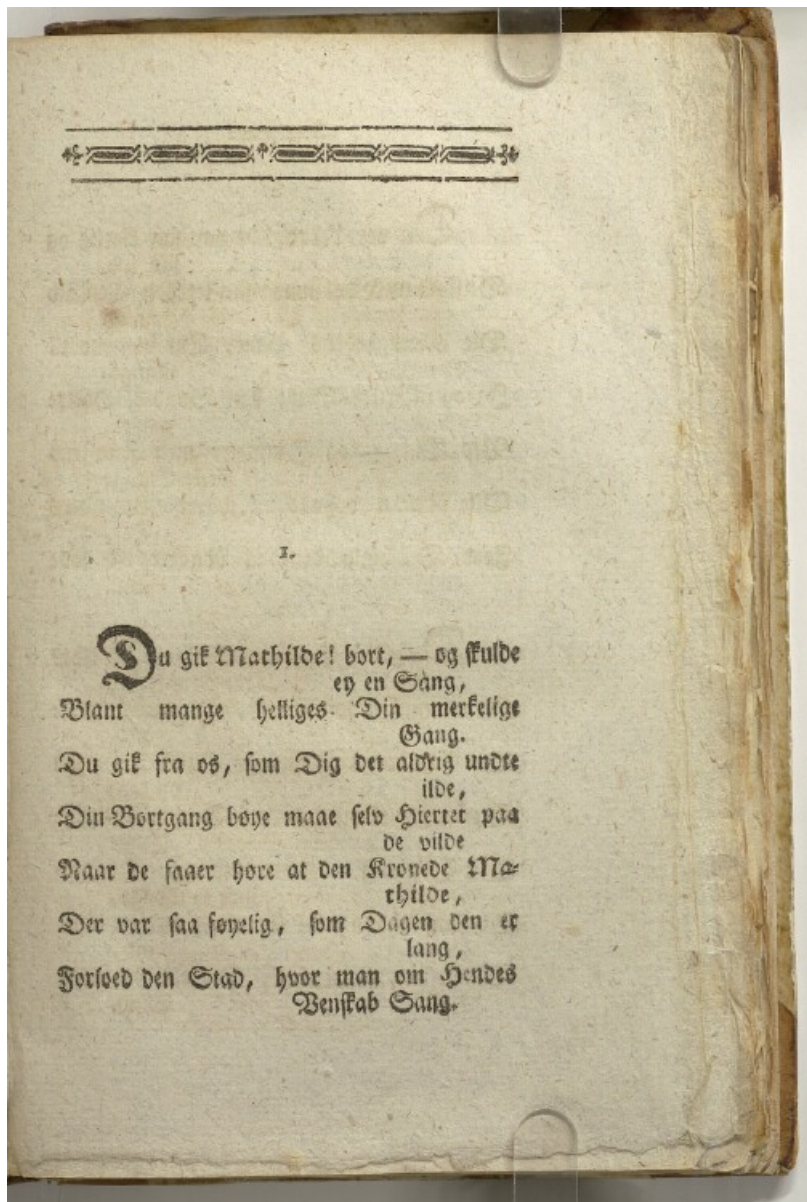
Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

I.

Du gif Mæthilde! bort, — og Fulde
ey en Sang,
Blant mange helliges. Din merkkelige
Gang.
Du gif fra os, som Dig det aldrig undte
ilde,
Din Bortgang boye maae selv Hiertet paa
de vilde
Naar de faaer hore at den Kronede Mæ-
thilde,
Der var saa foyelig, som Dagen den er
lang,
Forsoed den Stad, hvor man om Hendes
Benfæb Sang.

2.

Du vor Mathilde var saa kjerlig og
saa sød,
De store med de smaae saa let Dit Benskab
nød.
Dit Kjerlighedens Pant, Du blottede til
mange,
Ja og i Brude-Seng kan Bønder Døttre
gange,
Bed Dig — og Jomfruer med Kunstens
beste Sange
Dit Navn ophøye vil iblant Beninders
Tal,
Fordi Du hjalp dem til Naturens søde
Bal.

3.

Du gik til Cronborg Slot — hvorfor?
Din Munterhed
Og Kjerlighed var Skyld, Du maatte reyse
ned.
Du Cronborgs Fæstnings Kunst i Øyesyn
vil tage
Du smager Kunstens Kraft Du bliver mange
Dage
Paa Cronborg — ja man spaaer: Du kom-
mer ey tilbage,
Eil Kiøbenhavn; thi Cronborg alt har taget
ind,
Din Lyst og Munterhed, Dit Kjerlighedens
Sind.

4.

Du Eronberg Slot! med Dit bor fals-
des lykkelig,
Som vandt Mathildes Lyst, saasnart hun
kom til dig,
Vogt nu Mathilde vel! see til du aldrig
glemmer
Den Svust, Hun viser dig, at Hun i dine
Giemmer,
Dil skule sig og høyt dit Navns Ere frem-
mer,
Da Eronborg aldrig nød den Ere at det
var,
Et Sted hvor Kronede saalenge blevet
har.

5.

Strøb Eronborg at du kan Mathildes
Munterhed,
Reiskaffen muntre med dit dog saa muntre
Sted,
Mæt Hendes Dyne med Neptuni Riges
Heldte
Med Bolgerne, hvis Mod gaar los paa
Soefolks Zeldte,
Din muntre Dronnings Mod ved sligt skal
ey hensinle.
Men vogt dig, at Hun ey at gaae fra dig
saar Løst
Imod Neptuni Magt at vove Kiemper
Dyst.

6.

Thi som jeg haver hørt, saa har Hun
alt faat Smag
Til Søes at fare, og der kommer snart en
Dag,
Paa hvilken Hun sig vil fra Cronborg Slot
begive
Og nogle Dages Tid blant Bolgerne for-
drive,
Indtil Hun Lander hvor Hun stedsse vil
forblive,
Hvor Hun sin Residens for altid have
skal,
Hvor nok af Tidsfordriv er for Mathildes
Bal.

7.

Da ynker jeg dig ret du arme Cronborg
Slot,
Som nød den Ere og som havde det saa
godt,
At giemme Dronningen — ja meer at see
den Milde,
Som smilede hos dig — den Kronede
Mathilde,
Da ynker jeg dig naar Hun fra dig reyse
vilde,
Og prove den Seydlas, som Hun paa dig
har seet,
Da maae man sige at din Lykkes Haab blev
beet.

8.

Men Dig Mathilde, som til Søes
nu reyse vil,
Skal Resten af min Sang bestemmet være
til:
Sejl lykkelig, saa at Du Landet i de
Havne,
Som Dig bestemmet er, som bedde Dig kan
gavne
End de forladte, som herefter Dig skal
savne
Og stræb af Din Seylads at heste Frug-
terne,
Som Dig bestemme kan en sand Fornøjselse.

9.

Dit Vel Mathilde var os altid Hjer-
tekier,
Du altid elsket blev og frygtet af enhver.
Imens Du Moder var vi elskte Dig Ma-
thilde,
Som Børn vi gjorde alt hvad Du os bod
og vilde
I Sierning vise, at vi meente Dig en lide
Men Dig og Kongen vel i alle Handlinger.
Lev vel Mathilde! saa Dig ønskes af
enhver.

